

Arrest

nr. 117 408 van 21 januari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 september 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2013.

Gelet op het proces-verbaal van de terechtzitting van 3 december 2013, waarbij de terechtzitting tegensprekelijk wordt uitgesteld naar 17 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, loco advocaat J.-P. DOCQUIR, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 9 januari 2013 het Rijk binnen en diende op 10 januari 2013 een asielaanvraag in. Op 10 september 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U verklaarde de Eritrese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 december 1984 te Riyad, Saudi Arabië. U liep school in Saudi-Arabië en woonde er bij uw ouders in de wijk Um El Hammam. In mei 2012 werkte u gedurende twee weken als privéchauffeur van een Saudische familie, waarna u samen met uw familie verplicht gerepatriëerd werd naar Eritrea, daar uw vader niet langer over geldige verblijfsdocumenten beschikte in Saudi-Arabië. Nadat u samen met uw familie per vliegtuig naar Eritrea reisde, werden jullie Eritrese paspoorten afgenomen bij aankomst te Asmara. U verbleef gedurende twee dagen te Asmara bij een nonkel van uw vader, waarna u samen met uw ouders en zus naar het dorp Zoba Debub Mehyaw doorreisde, waar jullie gingen wonen. Na drie dagen werd u door de Eritrese autoriteiten opgeroepen om uw dienstplicht te vervullen. Daar u dit niet wilde, vluchtte u naar een familievriend – een zekere Mohammed – die u in contact bracht met een zekere M. N. H.. Laatstgenoemde wandelde samen met u, via kleine weggetjes, naar Teseney, waar u in contact gebracht werd met een zekere Ha., een smokkelaar die u in de tweede week van augustus 2012 de grens overbracht naar Soedan. U ging daarop naar Kassala te Soedan, waar u na een week vertrok en naar Khartoem ging. U verbleef een drietal maanden te Khartoem, en u leerde er een zekere B. M. D. A. Na. kennen, een smokkelaar die u een vals paspoort bezorgde en uw vlucht uit Soedan organiseerde. In oktober 2012 verliet u Soedan per vliegtuig, en u kwam, na een tussenstop te Dubai, aan te België. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 10 januari 2013.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Immers, u heeft de door u geopperde Eritrese nationaliteit, absoluut niet aannemelijk weten te maken.

Gevraagd sinds wanneer u de Eritrese nationaliteit heeft – een evidente vraag, gezien de vaststelling dat u werd geboren in het jaar 1984, en Eritrea pas een onafhankelijk land werd in het jaar 1993 (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier) – antwoordde u dat u steeds Eritrees was, al sinds uw geboorte (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Gevraagd wanneer uw ouders naar Saudi Arabië gingen, antwoordde u dat dat lang geleden was, en uw moeder nog jong was. Gevraagd welke nationaliteit uw ouders hadden, wanneer ze naar Saudi Arabië verhuisden, antwoordde u dat ze de Eritrese nationaliteit hadden (zie gehoorverslag CGVS, p. 3, 9 en 19) – hetgeen, zoals hierboven reeds opgemerkt, niet mogelijk is gezien het feit dat Eritrea pas op 24 mei 1993 een onafhankelijk land werd, en de Eritrese nationaliteit voorheen onbestaande was. Gevraagd of u, naast de Eritrese nationaliteit, nog andere nationaliteiten heeft, dan wel heeft gehad, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd of u er zeker van bent dat u reeds de Eritrese nationaliteit bezat bij uw geboorte, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of u ooit de Ethiopische nationaliteit had, antwoordde u ontkennend. Gevraagd sinds wanneer Eritrea een onafhankelijk land is, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 4 en 19). U verklaarde voorts wel te weten dat er een voorlopige regering aan de macht is in Eritrea, dit reeds 30 jaar (zie gehoorverslag CGVS, p. 4) – hetgeen, gegeven de hierboven reeds genoemde onafhankelijkheidsdatum van Eritrea, niet mogelijk is. U erop gewezen dat Eritrea nog niet bestond bij uw geboorte, antwoordde u, de inconsistentie waarmee u werd geconfronteerd volledig ontwijkend, dat Eritrea vroeger, samen met Ethiopië, Abyssinië vormde. Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt echter dat Abyssinië de naam is die gegeven werd aan het Ethiopische rijk, nadat de Zagwe-dynastie in het jaar 1270 omvergeworpen werd door de Habesha, een bevolkingsgroep die heerste tot de opkomst van de militaire junta DERG in 1974, die een einde stelde aan het koninkrijk in Ethiopië (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Dit alles gebeurde voor uw geboorte, en is geenszins relevant voor de vraag welke nationaliteit u had bij uw geboorte. U verklaarde dat er eerst Abyssinië was, en dat Abyssinië dan uiteenviel in twee landen, namelijk Eritrea en Ethiopië; Gevraagd wanneer dat gebeurde, antwoordde u het evenwel niet te weten. Opnieuw gevraagd hoe het mogelijk zou zijn dat u bij uw geboorte reeds de Eritrese nationaliteit had, gezien de Eritrese nationaliteit op dat moment nog niet bestond, antwoordde u, de onmogelijkheid waarmee u werd geconfronteerd volledig ontwijkend, dat u dan wel in Riyad te Saudi Arabië werd geboren, maar u toch de Eritrese nationaliteit had bij uw geboorte (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). U er nogmaals op gewezen dat u in het jaar 1984 werd geboren en de Eritrese nationaliteit op dat moment nog niet bestond, antwoordde u dat de Eritrese nationaliteit er wel al was. Het dient te worden opgemerkt dat bovenstaande verklaringen reeds volledig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde Eritrese nationaliteit. Dat u, zelfs niet bij benadering, weet aan te geven sinds wanneer Eritrea een onafhankelijk land is, en u volhardt in uw verklaringen dat u, net zoals uw ouders, steeds de Eritrese nationaliteit zou hebben gehad – hetgeen onmogelijk is (zie informatie in administratief dossier) – doet elke geloofwaardigheid van de door u geopperde nationaliteit, en daarmee verbonden asielrelaas – volledig teniet.

Voorts kunnen nog enkele verklaringen van u worden opgemerkt, die de hierboven vastgestelde ongelooftwaardigheid van de door u geopperde Eritrese nationaliteit, verder bevestigen.

Gevraagd waar in Eritrea u woonde, voordat u het land verliet, antwoordde u dat u in Mandefera woonde (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Gevraagd waar in Mandefera u woonde, antwoordde u dat u woonde in Zoba Debub, en voegde u eraan toe dat dat een klein dorpje is. Ter bevestiging gevraagd of Zoba Dabub een dorp is, antwoordde u bevestigend, en voegde u eraan toe dat er meerdere dorpen bij Mandefera zijn. Gevraagd of u weet wat een 'zoba' is, antwoordde u ontkennend. U erop gewezen dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken had verklaard dat u te Eritrea in het dorp Mehyaw woonde, antwoordde u bevestigend, en verklaarde u, geenszins overtuigend, dat Zoba Debub en Mehyaw hetzelfde zijn. Gevraagd in welke regio of provincie Zoba Debub gelegen is, antwoordde u het niet te weten, en verklaarde u dat er in Mandefera meerdere dorpen waren, waaronder 'Zoba Debub Mehyaw'. Gevraagd of u verschillende departementen ofte provincies, in Eritrea, kent, antwoordde u die niet te kennen. U verklaarde verder, dit in tegenstelling tot uw eerste verklaring niet te weten in welke provincie Zoba Debub zich zou bevinden, dat het dorp Zoba Dabub heette, en het zich bevond in de provincie Mandefera (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt echter dat 'zoba' de term is voor 'regio' of 'provincie' en dat 'Zoba Dabub' geenszins een dorp is, maar een van de zes regio's waarin Eritrea bestuurlijk is ingedeeld. Voorts blijkt dat Mandefera geen regio of provincie is in Eritrea, maar wel de hoofdstad van de regio (ofte 'zoba') Debub. Gevraagd welke steden of dorpen u passeerde, op weg van Asmara naar het dorp waar u verbleef, nabij Mandefera, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd welke dorpen er nabij het dorp waren waar u woonde, antwoordde u dat u die dorpen niet kent, en u er niet lang woonde (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd welke dorpen of steden er zijn tussen het dorp waar u woonde en Mandefera, antwoordde u dat u enkel de regio kent waar u zelf woonde. Gevraagd welke dorpen er dan in die regio waren, antwoordde u dat er een kerk was en een school. U gevraagd wat het dichtstbijzijnde dorp was, antwoordde u enkel dat u niet vaak buiten kwam. Gevraagd of u dan geen enkel dorp kent dichtbij uw woonplaats in Eritrea, antwoordde u er geen te kennen, maar wel te weten dat er in Eritrea 9 talen en 9 stammen zijn. Gevraagd waarheen u diende te gaan, wanneer u werd opgeroepen om uw militaire dienstplicht te vervullen, antwoordde u dat u naar een nieuw kamp moest gaan, maar u de naam ervan niet meer kent (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). U verklaarde dat u een Eritrees paspoort had, u met dit paspoort van Saudi Arabië naar Eritrea reisde, en uw paspoort, bij aankomst te Asmara, afgenomen werd door de Eritrese autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd sinds wanneer u een Eritrees paspoort had, antwoordde u vanaf de leeftijd van 19 jaar. Gevraagd tot wanneer uw paspoort geldig was, antwoordde u dat het geldig was tot u werd gerepatriëerd (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). U verklaarde verder dat de geldigheidsduur van het paspoort één jaar bedroeg, en u het elk jaar hernieuwde. Gevraagd hoeveel u moest betalen voor uw paspoort, antwoordde u dat paspoorten normaal gratis gegeven moeten worden, maar u werd verplicht om 2% te betalen (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd waarvan u 2% moest betalen, antwoordde u vaagweg dat je geld betaalt en het als een belasting is. Opnieuw gevraagd waarvan 2% betaald moest worden, antwoordde u, opnieuw vaagweg, 'van je geld', en voegde u eraan toe dat de overheid steeds geld wou. Gevraagd of u kunt preciseren wat u bedoelt met '2% van je geld', antwoordde u het niet te weten, en vroeg u zichzelf af of het een belasting betrof. U voegde eraan toe dat u 200 Saudi-Arabische Rial moest betalen voor het paspoort. Opnieuw gevraagd waarvan u 2% diende te betalen, antwoordde u er zelf niets van te begrijpen, u enkel weet dat u moest betalen en u niet weet of het een belasting is. Gevraagd hoeveel keren u 2% moest betalen, antwoordde u het antwoord niet te kennen, en voegde u er aan toe dat u niet met de autoriteiten sprak. Het dient opgemerkt dat uw verklaringen, namelijk dat u '2% moest betalen', zonder dat u weet waar die 2% op slaat of van welk bedrag 2% betaald moest worden, en zonder dat u weet hoeveel keren u die 2% moest betalen, volledig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat de '2%-regel', waar u naar lijkt te verwijzen, een vlakke inkomensbelasting betreft voor Eritreërs die in het buitenland wonen en werken. Het betalen van deze belasting is een voorwaarde om gebruik te kunnen maken van de diensten van de Eritrese overheid. Verder blijkt dat ieder contact met een Eritrese ambassade of consulaat, automatisch leidt tot het verzoek om een (retroactieve) betaling van deze inkomensbelasting. Indien de 2% inkomensbelasting nog niet eerder werd betaald, wordt de achterstand door de belastingontvanger berekend met terugwerkende kracht tot 1992. Dat u dit alles niet blijkt te weten, terwijl u wel oppert jaarlijks uw paspoort hernieuwd te hebben op de Eritrese ambassade, doet fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Voorts blijkt dat Eritrea een nieuw type paspoort introduceerde in mei 2010, met een geldigheidsduur van twee jaren. Vanaf het jaar 2011 werd deze geldigheidsduur verlengd tot 5 jaar. Dit nieuw type, elektronisch leesbare, paspoort vervangt het oudere type van paspoort, dat een geldigheidstermijn van 5 jaar had. Er bestaan verder geen types van paspoorten die slechts een geldigheidstermijn hebben van 1 jaar en elk jaar hernieuwd kunnen worden. Verder blijkt de kostprijs van een Eritrees paspoort, voor Eritreërs verblijvend in het buitenland, 200 Amerikaanse dollar te bedragen. Uw verklaringen, namelijk dat

paspoorten normaal gratis gegeven worden, en u uiteindelijk slechts 200 Saudi-Arabische rial betaalde, hetgeen overeenkomt met ongeveer 53 Amerikaanse dollar, weten dan ook geenszins te overtuigen.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen in acht genomen, heeft u absoluut niet aannemelijk kunnen maken dat u de Eritrese nationaliteit zou bezitten, en heeft u derhalve evenmin aannemelijk kunnen maken dat er in uw hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

De door u neergelegde Eritrese identiteitskaart weet bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt immers dat dergelijke identiteitskaarten makkelijk te vervalsen zijn, en het makkelijk is om officiële documenten met vervalste inhoud te verkrijgen. Bij de waardering van deze identiteitskaart, kan dan ook enkel voortgegaan worden op de verklaringen die u aflegde in het kader van uw asielaanvraag. Gegeven de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door u geopperde Eritrese nationaliteit, kan er geen bewijswaarde worden toegekend aan de door u neergelegde Eritrese identiteitskaart.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, een schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en een manifeeste vergissing in appreciatie. In het uiterst summier opgestelde verzoekschrift voert verzoeker tevens de schending aan van punt 199 van de UNHCR-Proceduregids.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat deze uitgebreid wordt gemotiveerd en gestaafd met objectieve informatie. Dit middel wordt dan ook niet dienstig aangevoerd.

2.4. De Raad wijst erop dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat.

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

2.5. Verzoeker onderneemt in dit verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen te weerleggen; Hij beperkt zich tot het herhalen dat hij de Eritrese nationaliteit heeft en "*problemen en bedreigingen gekregen [heeft] in zijn land van oorsprong*". Voorts meent verzoeker dat hij geen bescherming kan verwachten van de Eritrese autoriteiten. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker is geheel onbekend met Eritrea terwijl hij minstens had moeten weten dat zijn

ouders die lang geleden naar Saoedi-Arabië vertrokken zijn, onmogelijk de Eritrese nationaliteit konden gehad hebben nu dit land toen nog niet bestond en evenmin bestond toen verzoeker geboren werd (zie de informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Verzoeker toont zelf niet aan de Eritrese naturalisatieprocedures gevolgd te hebben. Evenmin is verzoeker bekend met Mandefera in Eritrea waar hij beweerdelijk zou gewoond hebben. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.7. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Verzoekers beweerde Eritrese nationaliteit zijn ongeloofwaardig. Verzoeker toont dan ook niet aan dat de afweging van zijn asielaanvraag dient te gebeuren ten opzicht van Eritrea. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingen.

2.8. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK